

Métropole Orthodoxe Roumaine d'Europe Occidentale et Méridionale-1073
Site : www.mitropolia.eu

Doyenné Orthodoxe Roumain de France

Union Diocésaine Orthodoxe : Association culturelle n°3/07320
1, boulevard du Général Leclerc 91470 Limours Tél : 01 64 91 59 24. F : 01 64 91 26 83.
Courriel : doyenne.france@mitropolia.eu

DIMANCHES ET FETES

n° 1073

Dimanche 28 janvier 2024, 33ème ap. Pentecôte, ton 1, exap.1.

Saint Éphrem le Syrien, saint Jean de Réomé, saint Isaac le Syrien, saintes Maure et Britte, martyres en Touraine, saint Jacques, ermite en Palestine, saint Pallade, ermite en Syrie,

Tropaire de la Résurrection en ton 1 : Malgré les scellés posés sur le tombeau et les soldats gardant ton corps immaculé, + Tu es ressuscité le troisième jour, / donnant la vie au monde, Dieu sauveur ; // et du haut des cieux les anges te chantèrent : « Gloire à ta Résurrection, ô Christ, + gloire à ta royauté, / gloire à ton œuvre de salut, Seigneur, Ami des hommes ! »//

Troparul Învierii, glasul 1: *Piatra fiind pecetluită de Iudei și ostașii străjuind precurat Trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viață. Pentru aceasta, Puterile cerurilor strigau Ție, Dătătorule de viață: Slavă învierii Tale, Hristoase! Slavă împărăției Tale! Slavă economiei Tale, Unule Iubitorule de oameni!*

Tropaire (s) et kondakia de l'église. Gloire au Père et au Fils et au saint Esprit !

Kondakion de la Résurrection en ton 1 : Ressuscité du tombeau dans la gloire divine, / Tu as ressuscité le monde avec toi. // La nature humaine te chante comme Dieu, + la mort s'évanouit, Adam jubile, Seigneur, + et Ève, désormais libérée de ses liens, / proclame avec allégresse : Ô Christ, c'est Toi qui accordes à tous la Résurrection ! // Et maintenant et toujours...

Condacul Invierii, glasul 1 : *Înviat-ai ca un Dumnezeu din mormânt întru mărire și lumea împreună o ai înviat și firea oamenilor Te laudă, ca pe Cel ești Dumnezeu. Moartea a pierit și Adam dănuiește, Stăpâne, iar Eva acum, izbăvită fiind din legături, se bucură, strigând : Tu ești, Hristoase, Cel ce dai tuturor învierea.*

Kondakion de la sainte Rencontre, t. 1 : Seigneur qui par ta naissance as sanctifié le sein de la Vierge, / par ta présentation Tu as béni les mains de Siméon ? // En venant à notre rencontre, Tu nous as sauvés, ô Christ notre Dieu. + Donne en notre temps la paix à ton Église, / affermis nos pasteurs dans ton amour, Toi le seul Ami des hommes. //

Prokimenon en ton 1 : Vienne sur nous ta miséricorde, Seigneur, / comme sur toi repose notre espoir ! V : Justes, réjouissez-vous dans le Seigneur ! Aux cœurs droits convient la louange.

Épître dominical : 2 Corinthiens, 1, 21-24 ; 2, 1-4

Frères, c'est Dieu qui nous a donné l'onction et qui nous affermit dans le Christ avec vous, Lui qui nous a marqués de son sceau et qui a mis dans nos cœurs les arrhes de l'Esprit. Pour moi, j'en prends Dieu à témoin sur ma vie : si je ne suis plus venu à Corinthe, c'était pour vous ménager. Car nous n'entendons pas régenter votre foi, puisqu'en elle vous tenez bon ; nous voulions seulement contribuer à votre joie. En moi-même j'ai résolu de ne pas venir vous attrister ; car, si moi je vous fais de la peine, comment pourrais-je attendre de la joie de ceux que j'aurais moi-même attristés ? Et c'est pour cela justement que je vous ai écrit, afin de ne pas éprouver de la tristesse, en venant, du fait de ceux qui devraient me donner de la joie. Car je suis persuadé que vous tous, vous faites vôtre ma joie. Oui, j'étais tellement inquiet et j'avais le cœur grandement affligé, lorsque je vous ai écrit, au

milieu de tant de larmes, non pas pour faire de la peine, mais afin que vous sachiez l'extrême affection que j'ai pour vous.

Fraților, Cel ce ne întărește pe noi împreună cu voi, în Hristos, și ne a uns pe noi este Dumnezeu, care ne-a și pecetluit pe noi și a dat arvuna Duhului, în inimile noastre. Și eu chem pe Dumnezeu mărturie asupra sufletul meu, că din cruțare pentru voi n-am venit încă la Corint. Nu că doar avem stăpânire peste credința voastră, dar suntem împreună lucrători ai bucuriei voastre ; căci stati tari în credință. Si am judecat în mine aceasta, să nu vin iarăși la voi cu întristare, căci eu vă întristez, cine este cel care să mă înveselească, dacă nu cel întristat de mine ? Și v-am scris vouă aceasta, ca nu cumva la venirea mea să am întristare de la acela care trebuie să mă bucure, fiind încredințat despre voi toți că bucuria mea este și a voastră a tuturor. Căci din multă supărare și cu inima strânsă de durere, v-am scris cu multe lacrimi, nu ca să vă întristați, ci ca să cunoașteți dragostea pe care o am cu prisosință către voi.

Alléluia, t. 1 : Dieu m'accorde la revanche et me soumet les peuples. V/ Dieu accomplit des merveilles pour le salut de son roi ; Il fait miséricorde à son Christ, à David et à sa descendance pour les siècles.

Évangile dominical : *Matthieu 22, 1-14*

En ce temps-là, le Seigneur dit la parabole suivante.

Le Royaume des cieux est semblable à un roi qui célébrait les noces de son fils. Il envoya ses serviteurs convier les invités aux noces, mais ils ne voulurent pas venir. Il envoya encore d'autres serviteurs, et dit : « Dites aux invités : Voici, j'ai préparé mon festin ; mes bœufs et mes bêtes grasses ont été égorgées, tout est prêt, venez aux noces ! » Mais eux négligèrent l'invitation et s'en allèrent, l'un à son champ, l'autre à son commerce ; et les autres s'emparèrent des serviteurs, les injurièrent et les tuèrent. Quand il apprit cela, le roi se mit en colère et envoya ses troupes faire périr les meurtriers et incendier leur ville. Et il dit à ses serviteurs : « Le festin est prêt, mais les invités n'en étaient pas dignes ; allez donc jusqu'au bout des chemins et conviez aux noces tous ceux que vous pourrez trouver ». Les serviteurs s'en allèrent par les chemins, rassemblèrent tous ceux qu'ils trouvèrent, méchants et bons, et la salle des noces fut pleine de convives. Le roi entra pour voir les convives et il aperçut là un homme qui ne portait pas d'habit de noces. Il lui dit : « Mon ami, comment es-tu entré ici sans avoir un habit de noces ? » Mais l'homme resta muet. Alors le roi dit aux serviteurs : « Liez-lui les pieds et les mains, et jetez-le dans les ténèbres du dehors ; là seront les pleurs et les grincements de dents ». Car [, conclut le Seigneur,] beaucoup sont appelés, ais peu sont élus.

În vremea aceea, Iisus a vorbit în pilde și a zis: Împărăția cerurilor asemănatu-s-a omului împărat care a făcut nuntă fiului său. Și a trimis pe slugile sale ca să cheme pe cei poftiți la nuntă, dar ei n-au voit să vină. Iarăși a trimis alte slugi, zicând : Spuneți celor chemați : Iată, am pregătit ospățul meu ; juncii mei și cele îngrășate s-au junghiat și toate sunt gata. Veniți la nuntă ! Dar ei, fără să ține seama, s-au dus : unul la țarină sa, altul la negușătoria lui ; iar ceilalți, punând mâna pe slugile lui, le-au batjocorit și le-au ucis. Și auzind împăratul de acestea, s-a umplut de mânie și, trimițând oștile sale, a nimicit pe ucigașii aceia și cetății lor i-au dat foc. Apoi a zis către slugile sale : Nunta este gata, dar cei poftiți n-au fost vrednici. Mergeți deci la răspânziile drumurilor și pe câți veți găsi, chemați-l la nuntă. Și ieșind slugile acelea la drumuri, au adunat pe toți câți i-au găsit, și răi și buni, și s-a umplut casa nunții cu oaspeți. Iar intrând împăratul ca să privească pe oaspeți, a văzut acolo un om care nu era îmbrăcat în haină de nuntă. Și i-a zis : Prietene, cum ai intrat aici, fără haină de nuntă ? El însă a tăcut. Atunci împăratul a zis slugilor : Legați-l de picioare și de mâini și aruncați-l în întunericul cel mai din afară. Acolo va fi plîngerea și scrișnirea dinților. Căci [, a spus Iisus,] mulți sunt chemați, dar puțin aleși.